

Vážené dámy a pánové, milí hosté,

vítám vás na dnešní vernisáži, která je věnovaná člověku, jehož jméno i dílo patří k důležitým kapitolám československé kinematografie – kameramanovi panu Andreji Barlovi. Setkáváme se zde nejen u příležitosti jeho životního jubilea, ale také proto, že jeho přátelé a kolegové chtěli touto výstavou vyjádřit úctu k profesní cestě, která je pozoruhodná svou šíří i lidským rozměrem.

Jsem velmi ráda, že si pro tuto oslavu vybrali právě prostory na Novotného lávce v budově Českého svazu vědeckotechnických společností (ČSVTS). Je to pro nás pocta – a zároveň krásná připomínka toho, že technika, umění a řemeslo k sobě vždy patřily.

Andrej Barla začínal jako fotograf. Vystudoval fotografii na bratislavské Škole umeleckého priemyslu tzv. „ŠUPCE“, která byla pojmem a už tehdy se u něj ukazovalo vizuální cítění, které se později stalo poznávacím znakem jeho filmové práce. **Ve studiích pokračoval na pražské FAMU, kde se formoval pod vedením profesorů Šmoka a Kališe.** Jeho absolventský film – Čekají na Godota Juraje Jakubiska – předznamenal cit pro obraz, který není jen technicky precizní, ale také emocionálně pravdivý.

Ještě během studia působil v televizi, pracoval jako ostříč na legendárním filmu **Slnko v sieti** Štefana Uhera a záhy nastoupil jako kameraman v Košicích. Následovala tvorba pro televizní studia, armádní film, Barrandov, krátký film, dokument i hraná tvorba.

Jeho filmografie je mimořádně pestrá – od realistických příběhů přes poezii, detektivky až po filmy pro děti. Spolupracoval se jmény jako **Otakar Vávra**, **Juraj Herz**, **Rangel Valčanov**, **Vojtěch Trapl**, a vytvořil obrazy, které nesou rukopis člověka, jenž vidí svět přesně a přitom laskavě. Za svou práci získal i první ocenění už v roce 1968 za kameru k filmu **Zlatá reneta**.

V 70. letech patřil k nejvytíženějším kameramanům u nás. Uměl pracovat s velkými masovými scénami i s intimními momenty, s filmem válečným, dětským i dokumentárním. Jeho profesní dráha dokládá, že šíře záběru není opakem hloubky – v případě pana Barly se obojí vzácně setkává.

Dnešní výstava připomíná jeho kořeny: fotografii. Je to návrat k začátku – a zároveň krásné shrnutí toho, že přes všechna filmová ocenění, velké produkce a slavné režiséry jde stále o člověka, který miluje obraz jako takový.

Dovolte mi popřát panu Andreji Barlovi k jeho 85. narozeninám pevné zdraví, mnoho inspirací a hezkých podnětů k další tvorbě, a také hodně setkávání se svými blízkými kolegy a přáteli, podobnými jako je to dnešní.

Ted' předám slovo panu Karlu Neumannovi, předsedovi Pražské VTSky, spolku ČSVTS, která tuto výstavu iniciovala a připravila.

Pane Neumanne...

V Praze 18.11.2025

Zora Vidovencová
výkonná místopředsedkyně ČSVTS